

Vastaisku Taipalejoella. 1940.

157/65

T.r. 23 joka oli sijaittu sellain Taipalejoella
Tämän rykmentin rintama vorten Käntti Terveistien
Mustajon ja Kaanaajan seudut. Näissä kovissa
ja kiiressä puolustustaitelussa, jautuimme usein
yli inhimillisiin kestävyys kokeisiin, niin ilmojeu
kein vihollisenkin takolta. Kumpikin tarjosi kovinta
meille. Tainen astillaan ja tainen tulituksellaan.
Niinpä Herrankin tösi, erään vastaiskun helmikuun
alussa 1940, Meidän kamppania 8 yr 23 oli sellain
sijaitteutut Taipalejoen rannalle Kaubhusniemen
alopäähän vortio tehtävien ja mahdollisiin vasta-
isuuhiin, Niinpä jälleen yhtenä iltayönä tuli
hälyytys, että vihollisen partio on päänyt läpi
linjojen kamppanian jättilän lähetti tuli karsuamme
ja ilmaitti meidän jautuun jautojalle: Luutnantti
Paralle, että hänen vähkiä tullava kamppanian
jättilän karsullen puhuttelemus. Nyt selvisi laidille
pojille mistä on myymys, Sen näki jo Luutnantinkin
ilmeistä sen. Hän löhi puhuttelemus, Kaikkien ilmet
muuttuivat nyyn vakaisi ja mieltetian nähäisöhi
Kaikki ototimme jautojamme, tuloa, kein lapret
jautupukhia, että mitähän ne sentit on taas jaita
saamme hehta kuulla. Nyt jo heulemekin kauhaasia
askeleita jaita jaituovarti suurenevot mitä lähemmäs
ne tulivat karsuamme. Nyt tartutaa oven ripaan
ja ari vetetään auki. Kaikkien katseet kääntyy
nyt ovenpäin automaattisesti.

Jähtäjämme ilmeet, jo puhuvat paljon ilman
 sanojakin Vaikka hän upseeri miehenä tietäkin
 miten on käsiteltävä tuntelevaa sotilasta, et ei sotilas
 menettäisi, tammaansa, rakenteensa, ja alomaisuuttaan
 jättäjänsä karkaan, Niinpä Tämä Luutnantti Jouna
 selittääkin meille tilanteen kuten aikaisemmin
 sivistisiä ollessaan kansakoululaisilleen, että meidän
 paikain pitäisi nyt käyttää ajamassa nuo naapurien
 rahat pois vähän laitamalle, kun ne tullaan
 tulomaan liian lähelle meitä. Ette jos laittais
 vähän naita kamppaita karkaan ja lautas nuo
 juhlapuvut päälle siis nuo lumipuvut ja otetaan
 nuo kivärit ja kanepistoollitkin kaihon varalle moka
 jos ei ne kiintomalla lähde sieltä niin jankutellaan
 mäillä osilla pentte perään heille Tämä jähtäjän
 rauhallisuus saikin paljon aikaaan aiemminkin
 kaverit jo alkoi hymyillä, maiselle lauhulle,
 No, niin siinä pakkasimme, Leipä lauhun täytimme
 kukin patruunoilla lumipuvut oli jo päällä, lait
 me sille lähdemme sanoi jähtäjämme, että jää
 enempi aikaa sille maastoksi, kun saamme tämän
 urahan tehtyä. Kun se kamppanian jäälläkkäkin
 vähän piti tätä urakkaa kurehienä, Sanoi tää
 ylen rauhallisuus jähtäjämme, astelimme sitten
 siitä ulos ja järjestäytimme marssijonoon
 Tämä marssi ei ollutkaan enää liikien teho
 lunta kun, oli lähes metrin verran massa
 ja pakkas nain 40 astetta, Pukia kun ei onilla
 ollut olukkaan jätke nyt sivistä olet kovin terpeus

Päikha janne menimme oli ikään tieltömällä
 alueella. Piellä siten kahlasimme vyöteräiti myö-
 ten lumihangessa. Nyt jo kierte märkänä jähäinen
 aina välillä vaihtain "keulomusta", otettiin sitäpaikka
 missä, oletettu vihainen piteisi alla. Jähäisellä sykki
 sydän kiihtymien, kuin ohki karkaan aikaisemmin
 manustakin syytä. Sillä tilanne muuttui, aina vain
 ikävämmäksi, mitä lähemmäksi tulimme vihallista.
 Nyt leppui meträ, ja otin ali laaja peltosaikama.
 jossa varmasti oli vihainen kaivautunut lumihangeseen.
 Tässä tilanteena siunasin, iteni ja kansamme kak-
 talan, näissä ajatuksina käytin suuren määrän
 kysymysmerkkejä: "Mitä varten isot valtiot käyvät
 pienten valtioiden hempeiksi? Mitä varten he pel-
 käävät pieniä valtioita, Miksi he eivät haida omia
 ariaitaan ja maastiaan rikkuuksiaan, kuin he juheis-
 saan ja kirjaluksensa niin väittävät, että he ovat
 niin suuremmain. Näistä ajatuksista herätti, minut
 ymmä häirit kaverit. Yhtä-äkkiä avattu vihaisen
 pihakivääri tuli. Heittäytyimme kuin salomanirukste
 jähäpaikka lumihangeseen, säteli taas jälleen, että
 vihainen ampui ylitsemme, ja niin. säilyimme
 hengissä kaikki. Vihaisen tulitus loppui äkkiä,
 kuin huomasiivat, että meihäläisiä ei näkyneet
 missään. Liehtö arvellest, että, me kaatimme kaikki.
 Kun ei meitä enjualetta kukaan mitään kiikettä
 eikä ampumista. Nyt otimme mitä nyt seurasi
 ohjelmassa, hetken hetken alivat hiljaa ja tähyilivät
 meihin jään Piellen hiljaisuuden herätti

valo ammus ja useita muitakin seuras senjälkeen
 vielä. Olimme nyt, kuin lajattimella, aine eli, kuin
 päivällä kerhas, olimme nyt tyhmiä jalkia, edetimme
 kranatti tulta, mutta sitä ei ruvennut kuulumaan kait
 he olivat nyt varma, että me tulisimme alimme tyhmiä
 jalkia, kun ei meikäläiset oles yhtään tikkuneet nyt
 alkai vihaisen puolella kuulua erinäistä tauhua sen-
 verran erätimme jimeässä, että he tihivät kumeen uoma,
 jate myöten he yrittivät selaa meidän huone nähtikseen
 jarko me alimme hengissä pitimme huiskaus kohaut-
 sen jossa päätimme jättää vihainen niin lähelle meitä,
 kuin mahdollista, jatkaisen tuli nyt tarkasta kärkeinsä,
 kanejistoolinsa, kauranattensa, että ne taimivat siten, kun
 niitä lauvitaan, kun vihainen on arviolta noin 30-40 m
 päässä. niin silloin avasimme kaikki jollit yhtä aikaisesti.
 Vihainen lähentyi meitä metri metrillä. Jämytyksessä
 keskuutessamme, äärimmäiseen huippuun tuli kaikenlainet
 ajatukset sinä mieleen vielä viime kethinä Taimiho-
 tuo ore silloin kun sitä tarvitaan, ja mitä varten
 Ihminen ja Ihminen jalle on huomakunnan olavista
 olennanta järvin järki, kavat kehri millään kancillaan
 ja osellaan taistoura homppuus. Tappakseen tai
 jättäkseen hänet elinjäksi invalitiksi Yhteiskunnan
 antipalaille, Ajatuksoni jälleen siirtyy omaisten jorin
 väen silmissäni Oman pitijan hirkon, Sinne kohonta-
 neen ruumis saattuen ja kuinka kantajat pujatavat
 valheet kantolimaat aine alle ja lähtevät heljaa
 astuen kautalle jain Sinne saapuen myöskin rokoan
 näköinen vanha Rovasti vierihija kätessään

ja alkaa partaant. ja avokkaant. juhua. Missä omaiset
 nykykyltään kaittavat alla mukana kumulan myt
 Kerkon hellojen kumaktelon, Samassa jyrättii
 aivan lähellä, näen silmissäni sama ja luntä
 Esholinen on kerrunut ennen meitä. He olivat
 koiranatin ja sopiasta oräs ranatti sattu sate-
 mies Ahosen ruhoan yoste se kimporei sivulle enen
 räjähtämistä ja laukes siellä vorta jaden pojalle ei
 Käynyt sen huonammien. Tämän tapauksen jälkeen
 annaimme aseemme saite, ja näytimme ettei meitä
 vain niin säikötellä. Esholinen ryntäs myt seingräin
 jokoan. Joka kaituihin heille turmiaksi. Senne he
 kaatuivat lairtonsa jälle Turkin heistä monukaan
 jäsi amille linjaille nehiä aittain haavoitteenina
 Näin taas taistui tuo valla ja aalleekin ajatustapa
 jos et tapa niino sinut tapulaan

(Nimimerkki) Gabriel.

Läht. Vilho Hautala (Korp) myt Meurari

Os) Valheakoski Painantia 11

157/65

Ailin 7

Vastaisku Taipaleenjoella 1940

Vilho Hautala
Muurari
Painontie 11
Valkeakoski

Ts -
Taipale
JR 23
5 liuskaa

M. Viikari
N. L. Oesch
E. Kuusjärvi
M. Väätäinen

SOTA-ARKISTOON

Ku

AIKAKAUSLEHTI

KANSA TAISTELI

— miehet kertovat
Helsinki, Teollisuuskatu 35 B 1b

Toimitus:

Konttori: Helsinki, Korkeavuorenkatu 2B